

ronika
Nezmaři

2004 — 2014

Vážení přátelé,

*Vy dříve narození i Vy mladší,
Předkládáme Vám k nahlédnutí náš*

„Seniorský almanach“

Nejdříve trochu čísel (statistiky).

*Náš senior-klub jsme založili 14. září 2004.
Během 10 let jsme uspořádali a uskutečnili:*

- *93 setkání u kávy a čaje*
- *9 Martinských posezení*
- *10 odborných přednášek*
- *10 výletů za hranice všedních dnů*
- *6 vycházek do okolí*
- *3 zájezdy do Horáckého divadla*
- *2 koncerty*

Na každé naše setkání připravujeme krátkou přednášku na různá témata z historie či současnosti. Také se nám podařilo vydat Nezmarskou kuchařku, plnou našich vyzkoušených receptů.

A teď již konec chlubení a dáme Vám nahlédnout prostřednictvím některých zápisů z kroniky do naší činnosti.

První setkání!

14. září 2004

*To jsou ženské, které za všechno to můžou!
Chybí zde Hana Šotolová, která nás právě fotografuje
a také chybí Květa Kopicová, která byla omluvena.*

Byla, nebyla ...

snad spíše byla než nebyla.

Tak začíná mnohá pohádka, pověst či kronika.

A tato naše kronika není výjimkou.

Zkrátka: byla jedna vesnice s krásným názvem: Lučice!

Ve vesnici mladí, staří

a ti staří – těm se daří

Všichni na výběr mají

knihy, noviny, rádio

či zpráva to, co u televizi hrají.

Něco jim však přesto chybí.

Je to společnost ostatních lidí.

Jak to napravit a vylepšit,

aby se u obci začalo něco dít?

Slovo dalo slovo

a nebylo jich mnoho.

Sedm statečných žen,

ne již dívek,

chce založit klub důchodců

nebo senior spolek.

A tak začínáme!

Velké očekávání

5. října 2004

Sešlo se 34 duchodců, většinou žen, ale přišli i 4 muži.

Program: a) Zahajovala Šotolová Hana

- b) Starosta V. Kolář (host) přednesl krátkou zprávu o novinkách v obci*
- c) O lučické škole a jejích začátcích, ze staré knihy přečetla M. Kruntorádová*
- d) O vzniku posvícení a posvícenských zvycích seznámila přítomné H. Šotolová*
- e) Diskuze a další náměty pro činnost*
- f) Občerstvení s hudbou pana Pechy (hrál na harmoniku) a zpěvem přítomných byla schůzka ukončena.*

Z diskuze vzešel nápad uskutečnit vycházku do nedaleké Dobré Vody. Organizací a vedením vycházky byl pověřen p. František Urzák (byl to jeho nápad).

*Vážení důchodci, srdečně Vás zveme
na další schůzku důchodců,
která se koná v úterý 8. února ve 14,00 hodin
v zasedací místnosti obecního úřadu.
Kdo se chcete zúčastnit, přijďte prosím včas.*

*Tak jako předtím přivítají
na nás setkání. Vyhlášení
pláče zastavte na procházce
pro smích a občas i na cv.*

Masopustní kobližky

8. února 2005

Další naše setkání. Sešlo se nás opět 27.

Několik seniorů se omluvilo pro nemoc, ale jistě přijdou příště.

Pan Urzák přivedl s sebou kamaráda Zdeňka Ziklu, který v Lucici strávil s rodiči a sestrou nejkrásnější léta – mládí.

Setkání bylo příjemné a milé.

I dnešní setkání zahájila Hana Šotolová. Nabídla přítomným seniorům „Kurzy trénování paměti“, které by vedla instruktorka z H. Brodu.

Dále Hana doporučila přítomným navštívit v Havl. Brodě výstavu obrázků Petry Rauerové. Petra je šikovná malířka a její maminka, která byla též mezi přítomnými, je jistě na svoji dcerku pyšná.

Maruš Karlová se potom vyžádala trochu pozornosti a ve stylu jí vlastním, nás provedla celým masopustem, masopustními zvyky, maskami a tradicemi až do 13 stol.

Jelikož se už mnohé účastnice nemohly dočkat, až si budou moci při kávě sdělit své novinky a dojmy – dali jsme se do vaření kávy a čaje. Těší nás to, neboť se alespoň 1x měsíčně sejdem a pohovoříme.

Tentokrát jsme měli ke kávě masopustní kobližky od Jar. Novákové, M. Urzákové a M. Konvalinové. Bylo jich opravdu hodně a o kvalitě lze říci: „Ó ty byly“. V bříšku jako v pokojíčku a šlo se domů.

Květnové setkání

10. května 2005

*Setkání seniorů tentokrát ve znamení „Svátku matek“
a „Májových dní“.*

*Sešlo se nás dnes hodně a to 42 osob, bylo mezi námi Lučičáky
i několik hostů.*

*Jako obvykle nás přivítala Hana Šotolová a hned uvedla, jako první
bod programu, školáky místní ZŠ, kteří si k svátku matek připravili
recitační pásmo a přáníčka pro každou přítomnou ženu – babičku.
Odměnou jim byl spontánní potlesk a malé občerstvení.*

*Potom vystoupila s krátkou přednáškou o konci války v r. 1945 Marie
Karlová. Na toto téma se pak rozproutila debata a vzpomínalo se na
koniec války v Lučici. Poutavě vyprávěl p. Josef Kopic své zážitky ze
setkání s ruskými i německými vojáky. Přidali se i další pamětníci
manželé Prchalovi i paní Františka Loužecká, která sice v Lučici nyní
nebydlí, ale byla zde vychována a přišla navštívit naše setkání.*

*Dalšími hosty byli Bohumil Urzák, Marie Trtíková (což jsou rodáci)
a také páni muzikanti p. Trtik a p. Forman z Havl. Brodu a přidal
se k nim i náš lučický p. Šoupal. Také jsme se dohodli, že uspořádáme
jarní pochodák okolo Lučice a to hned v úterý 17.5.2005 ve 13 hod.
od OÚ. Výslap povede Frant. Urzák, který připravil trasu vycházky
podle pověstí a báchorek o Lučici.*

*Dále se už vařila káva, zákusků bylo hodně. Pekly je děvčata:
Šoupalová, Přivozníková, Sylva Bezoušková a Dana Šotolová. Byly
jako obvykle moc dobré. Začalo všeobecné povídání si a tak páni
muzikanti naladili nástroje a spustili ty naše. Zpívalo se, ba i tančilo a
žádnému se domů nechtělo. Zkrátka bylo příjemně a veselo.*

Tak zase za měsíc.

Pochodák - vedoucí Frant. Urzák

17. května 2005

13 hod. místního času u OV se sešlo 16 lidí dychtících po procházce slunečnou jarní přírodou.

Udali jsme se směrem ke Hrubovým a dále pak lukami po staré formanské cestě opředené pověstmi. Došli jsme až ke smírcímu kříži u silnice na Olešnici. Pak jsme se vydali lesem směrem k Pohledi a obdivovali jsme místa, kde jsme mnozí z nás (i když již dost pamatujeme) ještě nebyli a nebo byli, ale jako malé děti.

Viděli jsme velkou plochu porostu blatouchů a když jsme vystoupili z lesa na cestu, otevřel se nám nevidaný pohled přes louky a remízky na hrad Lipnici.

Zkrátka paráda. Unaveni a ty netrénovaní i ucochtaní ale spokojeni jsme dorazili domů.

Díky za zážitky.

Lučictí Nezmaři - hymna

Ta lučická chasa mladá
roste pěkně nahoru
a když trochu povyroste
odchází do důchodu.

Jedna plete, druhá pleje,
třetí peče rolády,
my jsme holky čupr babky
říkáme si nezmaři.

Jedna kulhá, druhá chraptí,
nikomu to nevadí,
máme rády humor, děti,
písnička nás uzdraví.

Někdo říká, kam se ženou,
vždyť už mají namále,
nám to neva, my se vždycky,
tady rády setkáme.

A tak holky i vy kluci
čau a ahoj za měsíc.
Zase něco vymyslíme
ať nás chodí čím dál víc.

My jsme parta šťastných lidí,
rádi máme utip a smích.
Sami sobě ordinujem zájmy,
práci, cvičení.

Smutek, bolest zaženeme,
při společném sezení.
Humor, píseň, poučení
to je naše snažení.

U kávičky vedem řeči,
vyměňujem recepty,
A pak zase celý měsíc
držíme své diety.

Kdo má zájem, může přijít,
rádi ho tu vidíme.
Naše heslo „Sami sobě“
s muzikou oslavíme.

Lučictí Nezmaři

13. září 2005

Dva měsíce prázdnin utekly, jako když plácne do vody a už je tady září, měsíc babího léta a začínajícího podzimu. A také měsíc, kdy jsme si řekli, že se opět setkáme. Přítomno je 26 seniorů. Přítomné přivítala a zároveň s programem nás seznámila Hana Šotolová.

Hned na začátku setkání nám byla rozdána namnožená hymna lučických seniorů, kterou složila Hana Šoupalová za vydatné spolupráce Jarky Šotolové. Hymna se zpívá na melodii písně „Ta lučická chasa mladá“. Byla přijata s velkým obdivem a hned jsme si ji zazpívali a usoudili, že se povedla a že se budeme jmenovat „Lučictí nezmaři“.

Potom se rozproudila zábava ve formě starých zapomenutých říkánek, básniček a různých povídek, téměř od všech přítomných.

Dále bylo navrženo, místo tradičního listopadového setkání seniorů, uspořádat tzv. „Martinské posezení“ a to u pátek 11. listopadu 2005. Konalo by se ve velkém sále a chtěli bychom pozvat celou Lučici. Aby bylo setkání veselé, zajistí Hana Šoupalová několik muzikantů a ostatní se postarají o zajímavou netradiční tombolu a o upečení různých martinských koláčů.

Před vařením kávy nám náš vycházkový a cestovatelský organizátor František Urzák navrhnul výlet do Pelestrouské hájovny. Návrh byl přijat s nadšením a bylo dohodnuto datum hned za týden 20.9.2005. Odjezd z Lučice autobusem ve 13:00 hod.

Ke kávě a čaji byly podávány velice chutné klasické buchtičky – cihličky od H. Šoupalové a bavorské vdolečky od M. Kruntorádové. Jedlo se a povídalo se jako obvykle.

Nakonec jsme si opět zazpívali naši nezmarskou hymnu.

Výlet na Pelestrou

20. září 2005

Autobusová zastávka u Lucici 13:00 hod – odjíždí 16 seniorů směrem k Veselému Žďáru.

Občané lučičtí se diví. Co se to děje? Vystupujeme z autobusu ve Veselém Žďáře a zase se diví žďáráci. Co se to děje? To jen 16 seniorů jde podzimní krásnou a slunečnou krajinou na procházku do Pelestroušské hospůdky.

Celkem nás však bylo 20. Čtyři přijeli autem, neboť se jim špatně šlape, ale chtěli být také u toho.

Po skupinách, jak kdo mohl a chtěl, jsme došli až k hájovně, u které je nově postavená moderní restaurace.

Po chvilce okukování okolí a divení se, jsme vešli dovnitř. Pro poučení se četl text o vzniku názvu Pelestroua, ale k žádnému zásadnímu poznatku se však v textu nedošlo.

Všichni už byli nedočkaví, hladoví a žízniví. Obsluha přijímala objednávky a záhy jsme se dali hodování a povídání si. Dvě hodiny uletěly jako voda a vypravili jsme se zpět do Veselého Žďáru na autobus.

Přišli jsme brzo a tak se muselo asi 30 min čekat. Posadili jsme se u zastávky na plotovou podezdívku jeden vedle druhého. Připadali jsme si, jako vlačšťouky na drátě a nebo jako slepice na hřadě. A světe div se, ani jedno auto, jedoucí okolo, nás nenechalo bez povšimnutí. Zkrátka: Dnes jsme byli hvězdy.

Díky za veselé zážitky!

Pamětní čtení

10. ledna 2006

Přítomno 25 osob.

Přítomné přivítala Hana Šotolová a zároveň popřála všem hodně zdraví, štěstí a spokojenost do roku 2006.

Dalším bodem programu bylo čtení ze staré hasičské pamětní knihy a to z let 1920 – 1939. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého, jak o našich předcích, tak i o počasí, které bylo zrovna tak vrtkavé, jako je nyní. Zajímavé byly i fotografie, na kterých jsme viděli objekty už dávno zbourané a mnohé příbuzné či známé za mlada.

Protože je zimní období a o rýmu nebo nachlazení není nouze, pí. Karlová, která je znalkyní bylinek, nás seznámila, jak se bylinky sbírají, suší a nakonec jak se varí bylinkové čaje, aby měly ten správný účinek. Jelikož však mnozí z nás moc bylinky neznáme, slíbili jsme si, že až bylinky porostou, budeme se s nimi průběžně seznamovat.

Koláče ke kávě a čaji byly dnes upečeny u Čapků a Hlaváčů. Byly snědeny do posledního drobečku, což je nejlepší vizitka pro kuchářky.

Jako obvykle jsme si rádne popovídali a sdělili jsme si novinky nejen z Lučice. Zazpívala se hymna. Dvě hodiny utekly jako voda a tak zase až příště.

Dlouhá zima

14. února 2006

Dnes přišlo 29 seniorů.

Přítomné jako vždy přivítala Hana Šotolová a zároveň nás seznámila s programem a také se zmínila o svátku zamilovaných, tj. právě dnes na sv. Valentýna. Tento svátek je u nás poměrně nový, i když tradice sv. Valentýna je velmi stará. Konstatovali jsme, že láska kvete v každém době i věku svátek, nesvátek a my dříve narození s tím už těžko něco uděláme.

Letošní zima je velmi dlouhá a zvláště starší lidé se už nemohou dočkat jara. Přívodním jevem dlouhé zimy je i nespavost, která trápí nejednoho z nás. O problému a příčinách nespavosti nás z literatury seznámila Jiřka Paulasová. Hned na tento problém navázala Maruša Karllová s doporučením bylinkových čajů, různých nápojů (např. teplé mléko), nebo vonných polštářků. Připojili se také ostatní se svými zkušenostmi s usínáním. Diskuzi jsme nakonec ukončili konstatováním, že se nám bude lépe spát, až bude jaro a budeme moci pracovat na svých zahrádkách a chodit na dlouhé procházky na čerstvém vzduchu.

Abychom neřešili jen vážné problémy a také se trochu zasmáli, připravila si M. Kruentorádová povídku ze života její rodiny. Dále vyzvala přítomné, aby se také připojili se svými příhodami ze života.

Přihlásila se ke slovu pí. Zdena Endrlouá s vyprávěním ze svého dětství, jak jí bába kořenářka vyléčila ječné zrnko a to navždy. Vyprávěla to s takovým zaujetím a humorem, že jsme se všichni moc nasmáli a pobavili. Snad bude příště někdo pokračovat a vyprávět jaké s ním život tropil hlouposti.

Občerstvení přichystaly dnes dvě Jarušky a to Nováková a Lebedová. Řezy od Novákových byly výborné a milou změnou byly obložené chlebičky od Lebedů. Jako vždy se vše snědlo a nezbylo nic, jen špinavé talířky a sklenice od čaje a kávy.

Při svacině se vždy rozproudí povídání o všem možném i nemožném a čas tak rychle uteče a už se zase končí. Těšíme se na příští shledání, kdy už se k nám snad bude blížit jaro.

Tak nashledanou v březnu Nezmaři!

Bylinkový květen

9. května 2006

Dnes se nás sešlo 29 osob dříve narozených.

Zahájení a přivítání jako obvykle provedla Hana Šotolová a rovněž jako obvykle nám M. Kruntorádová přečetla poslední zápis z kroniky.

Protože u neděli bude svátek matek, tak jsme si poslechli několik básní opěvujících maminky a každý si v duchu vzpomněl na tu svou. Recitovali M. Karlová, Hana Šotolová, M. Jiráčková a M. Kruntorádová. Mezi básničkami jsme si též zazpívali několik národních a už skoro zapomenutých písní.

A protože je květen, rostou a kvetou již léčivé bylinky, tak nám M. Karlová připomněla, co nyní kvete a co se z bylinek sbírá (např. sedmikráska, kopřiva, hluchavka, hloh nebo jahodník apod.) Je jich hodně.

Ke kávě a čaji upekli zákusky dvě Mařenky a to Urzáková a Nedomová. Opět se vše snědlo a moc nám chutnalo.

František Urzák připravil květnový výšlap ke „Gruntově studánce“ do skuhrouských lesů. Vycházka se uskuteční v pondělí 16. května ve 13:00 od místní pošty. Tak se těšíme, jak na vycházku, tak na další naše setkání.

Vycházka na „Prdlavku“

16. května 2006

Vycházka ke „Gruntové studánce“, kterou kdosi přejmenoval na „PRDLAVKU“.

13:00 hod – sraz u pošty – sešlo se nás 14.

Dnes je sice svátek Žofie, což značí, že by mělo pršet. Svítí však slunce i když v dálce se objevují mráčka. Abychom mraky rozehnali, máme s sebou všichni deštníky. Dáváme se na cestu po silnici směrem ke Skuhrovu (asi 2 km).

Jdeme po skupinkách a povídáme o všem možném i nemožném. Vzpomíná se také třeba na to, jak se pracovalo ve družstvu na okolních polích, jak se sbíraly kameny apod. Obdivovali jsme jarní přírodu, krásu stromů a doufali jsme, že nezmokneme.

Za mostkem jsme sestoupili na louku a pak do lesa. Ke studánce to bylo ještě asi další 2 km.

U studánky bylo několik hrnečků pro pocestné na napití. Napili jsme se všichni. Voda je krásně čistá a velmi studená a podle pověsti má i léčivé účinky. Vytéká z úžlabiny pod kopcem porostlým lesními stromy a kapradím. Je tam krásně.

Udělali jsme několik fotosnímků na památku a dali se na zpáteční cestu. Svítlo nám opět sluníčko a bylo pěkně teplo. Asi jsme ty mraky těmi deštníky přece jen rozehnali.

Už nás mnohého bolely nohy a tak jsme uvítali zastavení v restauraci u „Elfy“, kde na nás čekaly dvě naše kamarádky, které si netroufaly na dlouhý výšlap. Občerstvili jsme se limonádou, kávou, vínem či pohárem se zmrzlinou. Kdo měl hlad, dal si též něco na vidličku.

Rozcházeli jsme se domů, každý jiným směrem, unaveni a spokojeni. Žofinka nás nepočürala. Přšelo až pozdě večer.

25. setkání

13. února 2007

Dnes se nás sešlo 24.

Dnešní setkání zahájila, místo Hany Šotolové, Marie Kruntorádová. Hana Šotolová zastupuje nemocnou učitelku u MŠ a nemohla se dnešního setkání zúčastnit.

Dnešní setkání jsme celé věnovali historii. Nejprve nám Marie Karlová přečetla článek z Lučického zpravodaje o místním gotickém a starobylém kostele a také o tom, do kterého panství a kterým pánům – majitelům během několika staletí Lučice patřila.

Pak Marie Kruntorádová četla z Pamětní knihy dobrovolného hasičského sboru u Lučici zápisy z let 1914 – 1920. Zápisy psané starou spisovnou češtinou i slohem nás pobavily a zároveň překvapily, jak se téměř před 100 lety skromně žilo a jaké měli tehdejší obyvatelé nové Československé republiky vlastenecké ideály.

Marta Jiráčková nám zase četla o letech 1. světové války ve Veselém Žďáře, o tehdejší kapliče, kde obyvatelé vesnice bránili a posléze uschovali zvon, který měl být odvezen k válečným účelům. Také o historii pomníků padlých ve Veselém Žďáře.

Také u nás u Lučici máme pomník věnovaný památce padlých u 1. světové válce. Náš klub seniorů požádal starostu obce p. Jelena, aby v letošním roce dala obec opravit a vyčistit jmenovaný pomník. Náš klub seniorů chce mít nad pomníkem patronát a také se trochu starat o květinovou výzdobu. Chceme, aby byl pomník další dominantou v obci, tak jako kostel sv. Markéty.

Nakonec nás Marta Jiráčková seznámila s nabídkou Hudební školy u Haul. Brodě. Jde o koncert harmonikářů. Uskutečnil by se buď koncem dubna, nebo začátkem května. Už se těšíme – vyjednáním termínu byla pověřena Marta Jiráčková.

Pak nastal čas, kdy se hovořilo, pilo se kafe a čaj a konzumovaly se zákusky od Kruntorádků (čp. 2) a Hlaváčů. Byly výborné – jako obvykle nám moc chutnalo a po umytí nádobí jsme se rozešli do svých domovů.

Harmonikářský koncert

18. dubna 2007

Je to událost v obci. Harmonikářský koncert a to v úterý a ještě dopoledne. S obavou jsme očekávali slabší účast, ale opak byl pravdou. Koncertu se zúčastnilo skoro 80 lidí (vč. Školáků), kteří jistě nelitovali, že přišli.

A teď něco o hudebnících – harmonikářkách. Přijely 4 dívky – školáčky se svou pí. Učitelkou Laštovickou. Zahrály nejprve několik komorních skladeb, potom však se daly do hraní známých písní, které střídavě doplňovaly zpěvem. Moc se nám koncert líbil. Děvčata s paní učitelkou sklídily veliký potlesk a nakonec zpíval celý sál. Dík za takový krásný zážitek.

Po třech letech

11. září 2007

Dnes se scházíme opět po prázdninách a to už 3 rok. Dnes je nás tu 26 osob.

Jako obvykle nás uvítala Hana Šotolová. Pro oživení paměti jsme si přečetli zápis z kroniky ze setkání z 12.06.2007 před prázdninami.

Dnes jsme naši hymnu nezpívali, neboť Marta Jiráčková pro nás připravila pásmo „S písničkou Čech a Moravy“. Hymnu si zazpíváme zase příště. Procházka po městech naší krásné vlasti, opěvovaných písněmi, měla Marta Jiráčková připravenou důkladně. Začali jsem na Šumavě a skončili jsme u Břeclavi. Ani se nám nechce věřit, co krásných a zapomenutých písniček o našich městech máme. Slíbili jsme si, že se někdy podíváme za písničkou i do ciziny – totiž na Slovensko.

K čaji a kávě bylo zákusků až, až. Byly to chutné mrkvánky, cuketové řezy a švestkový koláč. Autorky těchto dobrot byly obě Hany (Šoupalová a Šotolová) a Jiřka Paulasová. Při čajové a kávové siestě nám Hana Šotolová připomněla, že se blíží listopad a s ním naše tradiční „Martinské posezení“ s hudbou a také s tombolou, na které se všichni podílíme. Věci do tomboly se mohou přinést na příští setkání, případně průběžně během celého října. Snědono, uklizeno a skončeno a nashledanou příště!

Výlet do Haulíčкова Brodu

16. října 2007

Ve 13:00 hod nás z Lučice odjíždělo 15 ženských. Zaplnily jsme půlku autobusu.

U Brodě jsme vystoupily na zastávce „u nemocnice“ a pomalou procházkou jsme došly až k Haulíčkovu domu. V přízemních prostorách tohoto domu byla expozice díla a fotografie malíře Jana Zrzavého. V 1. patře, které obýval Karel Haulíček Borovský, je to uspořádáno tak jak se u něm žilo. Kromě krásného dobového nábytku jsou zde vystaveny i osobní věci celé Haulíčkovy rodiny. Prohlídka Haulíčкова domu se nám líbila a znovu nám připomněla jeho osobnost. Mnohá z nás zde byla naposledy jako školáčka – tedy před 50 – 60 lety.

Pak jsme vyrazily přes náměstí do parku, okolo Děhanského kostela směrem ke škole. Na začátku pěšiny, mezi dvěma rybníky je busta matky Karla Haulíčka: „Skromná matka – velikého syna“. Po zdolání a vydýchání značného kopce jsme stanuly na prostranství u pomníku K. H. Borovského. Je umístěn nad památníkem obětí 2. světové války a shora zhlíží na své město.

Bylo krásné a slunné podzimní počasí – možná opožděné babí léto a tak se to k nám babčám hodilo. Po malé zastávce u krásně vyřezávaného a už hodně starého altánu, jsme pěšinami došly až k zimnímu a plaveckému stadionu do Kottliny. Po malém odpočinku a osvěžení jsme putovaly parkem zpět do města. Zastavily jsme se též ve Štáflově chalupě a pak jsme si daly rozchod.

Domů se přijelo u 17:00 hod.

*Martinské
posezení*

Martinské posezení

9. listopadu 2007

Jak se rok pomalu blíží ke svému konci a nastává čas dlouhých večerů, přijíždí sv. Martin (někdy na bílém koni) a my Nezmaři chystáme opět své „Martinské posezení“. Letos již po třetí.

Opět máme bohatou tombolu (270 cm). Podílí se na ní různí sponzoři a dárci a také velká většina našich seniorů. Příprava celé akce i tomboly nám dá řádně zabrat, ale výsledek jistě stojí za to. Těší nás radost a spokojenost přítomných seniorů i ostatních účastníků, kteří se s námi přišli pobavit. Zájem o tombolu byl veliký. Losy byly prodány v rekordním čase a protože každý los byl výherní, tak nikdo neodcházel zklamáný – právě naopak všichni byli spokojeni.

Zrovna tak s hudbou jsme byli všichni nadšeni, protože nám muzikanti hráli naše oblíbené skladby, dle našich přání.

Stoly byly plné koláčů a různých zákusků. Káva a čaj se podával dle přání a zdarma. Ustupné bylo dobrovolné.

Martinské posezení jsme ukončili v 9:00 hod (večer).

Výlet na Lipnici

30. května 2008

Od nás ze vsi vidíme panoráma Lipnice jako na dlani. Vzdušnou čarou to vypadá jako bys kamenem dohodil. Málokdo ze seniorů se tam však jede podívat.

Někdo tam byl možná před pár lety, někdo před 30 lety a někdo možná jako dítě školou povinné.

Objednali jsme si autobus a stanovili datum výletu na 30.5.2008. Den byl jako malovaný, sluníčko svítilo až moc a nebe bylo bez mráček. Sešlo se nás u Obecního úřadu 28.

Na Lipnici jsme dojeli za necelou půlhodinku. Z nově upraveného Lipnického náměstí jsme se vydali na prohlídku hradu. Na nádvoří na nás dýchla minulost a mohutnost hradu. Průvodce nás seznámil s historií i současností hradu a doporučil nám samostatnou prohlídku věže, sklepení a hradní kaple.

S úžasem jsme se dívali z hradu všemi směry na naši krásnou Vysočinu, zalitou sluncem a zbarvenou mnoha odstíny zelené barvy. Byla to krása.

V hradní kapli nás čekalo milé překvapení. Protože byl pátek – tedy den svateb – a zde se zrovna jedna připravovala, mohli jsme si poslechnout píseň „Ave Maria“, kterou si slečna zpěvačka zkoušela. V bezvadné akustice zněl její zpěv tak nádherně, až nás mrazilo v zádech. Byl to zážitek na který se hned tak nezapomene.

Potom už jsme si dali rozchod a každý šel kam chtěl a co mu jeho možnosti dovolovali. Někdo šel k „ústům pravdy“ nebo k „Bretschneiderovu uchu“, či do Haškova památníku nebo k Haškovu hrobu.

Sešli jsme se u poledne u místní restauraci, kde jsme si dali dobrý oběd a také jsme si zde trochu odpočinuli. Zkrátka už nám není dvacet. Ve 14 hod se jelo domů.

Byl to opravdu krásný den.

Vilda Šafránek

V tom našem venkovském kostelíčku....

*Kostelíček u Lučici není symbol pýchy,
u zpovědi slýchal mého mládí hříchy.
Na klekátku před oltářem jako úlitbu,
do sepjatých rukou šeptával jsem modlitbu.*

*Hlas velkého z věže zvonu zněl tu často krajinou,
malý zvonil ku klekání
a ještě tu byl háček,
někomu i naposledy zvonil umíráček.*

*Na jaře prý zvony odletěly do Říma,
na jeden den jak na táčky.
Od křížku ke křížku jsme chodili s klepáním
a v rukou nám vrčely řehtačky.*

*Snad všechny zvuky z kostelíčku
a bylo by jich na fíru,
není možné zapomenout na ty,
co zněly na kůru.*

*Sbor zpěváků, zvuky varhan,
po stěnách odkryté fresky.
„Děkuji ti kostelíčku,
bylo u tobě hezky“.*

Předvánoční setkání

9. prosince 2008

Přítomno 28 seniorů.

Dnes naše setkání trochu vybočuje ze zaběhaných kolejí, neboť je prosincové, předvánoční a tudíž slavnostnější. Na stolech i v místnosti je vánoční výzdoba a zapálené svíčky. Zkrátka atmosféra blížících se vánoc.

Milým přivítáním Hana Šotolová zahájila naše setkání a seznámila nás s krátkým programem. Po obvyklém čtení z kroniky a zpíváním naší Nezmarské hymny, jsme se pustili do hodnocení Martinského posezení a jeho ohlasu v obci. Špatné zprávy se k nám nedonesly a tak doufáme, že naše úsilí nebylo marné a setkala se s úspěchem. Potom už jsme se ponořili do vánoční nálady.

Začali jsme s básní „Vánoce“ od Jar. Urchlického, kterou recitovala Marie Karlová. Hana Šoupalová nás pozvala na koledy, které se budou hrát na štědrý den od 19:30 hod u školy.

Zákusky ke dnešní kávě a čaji pekly Jana Čapková a Marie Haulová. Jako vždy byly výborné. Každý účastník dnešního setkání obdržel také malou vánočku. Vánočky jsou dílem Hany Šoupalové, Květy Kopické a Marie Kruntorádové. Aby vánoční atmosféra byla co nejvěrnější, rozdávala se přímo z pekáčů porce vánočního „Kuby“, pečeného z krupek a porce „Kuby“ pečeného z jablek. Obojí je výrobek Hany Šoupalové a prázdné pekáče jsou důkazem, že obojí „Kuba“ všem chutnal.

Jako dáreček každý obdržel krásného andělíčka, vyrobeného ze šustí. Autorkou je Petra Raurová a my jí moc děkujeme za krásné překvapení. Dalším dárečkem pro všechny byl nástěnný kalendář pro r. 2009 s fotografií naší vesnice. Snímek vyfotila Anetka Zadinová.

Na konci dnešního svátečního setkání jsme si zazpívali koledu za doprovodu p. Šoupala, která hrál na trubku. Moc děkujeme.

S přáním hezkých vánoc a hodně zdraví do roku 2009 Hana Šotolová setkání ukončila. S podáváním rukou a přání všeho dobrého jeden druhému, jsme se pomalu rozcházel.

Tak na shledání v roce 2009.

Předčítání povídek a pověstí

10. března 2009

Dnes se nás sešlo 30. Dostavily se též naše 2 Nezmarčky co stonaly delší dobu a to Marie Novotná a Hana Šotolová. Obě trochu pohublé, ale již s úsměvem na tváři. Jsme rádi, že jsou opět mezi námi.

A tak se Hana Šotolová opět ujalí svého úkolu a přivítala a pozdravila přítomné. Samozřejmě se též zpívala nezmaršská hymna a četl se poslední zápis z kroniky.

Na dnešní den byly připraveny povídky a pověsti z okolí Lučice.

První povídku četla Hana Šotolová z knihy BLESK a to o Pstruhovém potoce, kde je kouzelně popsána krajina i příroda.

Druhé dvě pověsti přečetla Marie Karlová z knihy pověstí „Pod železnými horami“ od Josefa Prchala. Pověsti o světýlkách byly přímo z Lučického okolí, z míst, které všichni dobře známe.

Jako s aktualitou jsme se seznámili s nejoblíbenějším tropickým ovocem ananášem. Dozvěděli jsme se, že nejen báječně chutná, ale že má spoustu protizánětlivých účinků a prospívá tím našemu tělu i duši.

O plné talířky ke kávě a čaji se dnes zasloužily řezy se šlehačkou od Marie Nedomové a štafethy od Věrky Hlaváčové. Překvapením k tomu byl sulc s okurkou a cibulí – dílo to Hany Šoupalové. A tak se svačilo a povídalo. Zkrátka dýchánek jako malovaný. Je to tak dobře a má to tak být. Tak zase příště!

Výlet za poznáním - Zelená Hora

21. května 2009

Konečně jsme si stanovili datum dlouho plánovaného zájezdu na Zelenou horu u Žďáru n. Sáz. a to na čtvrtek 21. května 2009. Odjezd byl stanoven na 9 hodin. Počet účastníků: 35

S napětím jsme čekali, kolik se nás u autobusu sejde. Skutečnost předčila očekávání a autobus jsme zcela zaplnili a vyrazili směrem Žďár nad Sázavou. Zelenou horu s kostelem zasvěceným sv. Janu Nepomuckému jsme viděli již z daleka. Dříve byla Zelená hora obrostlá stromy a nyní po vykácení se stala dominantou města. Ze všech stran je nyní úchvatný pohled na město i okolní krajinu. Vlastní kostel je obklopen ambitem s kaplemi. Autorem stavby kostela je světoznámý stavitel Jan Blažej Santini. Kostel je zapsán jako významná kulturní památka v UNESCO. Uvnitř kostela jsme si sedli do lavic a s jeho historií nás podrobně seznámila puvabná průvodkyně. Jako pozornost jsme každý obdržel pohlednici krásného a obdivovaného kostela.

Ze Zelené hory jsme zamířili do Karlova do sklárny Svoboda. Zde jsme navštívili podnikovou prodejnu sklářských výrobků. Žasli jsme nad jejich sortimentem, barvami a zpracováním. Snad každý si zde něco koupil na památku a nebo jako dárek pro své blízké. Pak následovala prohlídka provozu sklárny. Málokdo z nás již viděl postup sklářské výroby. A tak jsme žasli jak z tekuté a horké skloviny se vytvářejí jednotlivé skleněné kusy, vázami počínaje a konče různými poháry, figurkami, svícny apod. Okolo sklářské pece je pěkné vedro a tak jsme se zde i trochu vyhráli. Ze sklárny jsme se vydali pěšky do místního motorestu na oběd. Ten nás trochu zklamal, neboť zde nebyli připraveni na větší počet zákazníků a museli jsme čekat na oběd dlouho.

Z Karlova jsme odjížděli do Žižkova pole, kde jsme si prohlédli Žižkovu mohyлу. Domů jsme dojeli trochu unaveni, ale spokojeni a nabiti mnoha dojmy. Počasí nám přálo a už se těšíme, až zase někam vyrazíme za hranice úsedních dní.

poutní kostel

sv. Jana Nepomuckého

*na Zelené Hoře u Žďáru
nad Sázavou*

sklárna Svoboda u Karlově

Povídání o Jaromíru Vejvodovi

9. června 2009

48. setkání

Dnes se nás sešlo 25 osob.

Aby nebyl zápis u kronice „na jedno brdo“, tak dnes nebudu psát ani o vítání, ani o zpívání hymny a ani ne o čtení z kroniky.

Začnu náplní dnešního setkání. A to je povídání o hudebním skladateli Jaromíru Vejvodovi, které si pro nás připravila Marta Jiráčková. S pečlivostí jí vlastní nás seznámila s celou Vejvodovou rodinou. Dozvěděli jsme se mnoho podrobností z jeho života i ze života jeho blízkých. Připravila též seznam písniček, které Jaromír Vejvoda složil. Mnohé z nich jsou dobře známé – skoro zlidověly a tak jsme si některé z nich zazpívali.

Ke kávě a čaji se dnes podávaly zákusky pečené u Čapků a Haulů – samozřejmě výborné kvality i chuti. Vše se snědlo a vše jsme si pověděli před dvouměsíční prázdninovou přestávkou. Užijme si léta a na shledanou v září 2009.

51. setkání

8. prosince 2009

Dnes se nás sešlo jen 25. Je to málo. Možná mají seniori moc práce před vánocemi. Je to škoda, protože dnes máme sváteční předvánoční setkání. Krásnou vánoční výzdobu vyrobila Jolanka Ševčíková (hospodárka OV) a ostatní svíčky a větvíčky jsme dozdobili sami.

Protože Hana Šotolová je ještě nemocná (přejeme jí všichni brzké uzdravení), ujala se zahájení setkání a přivítání přítomných Marta Jiráčková. Přivítala mezi námi též starostu obce, který nás pozval na předvánoční koncert souboru „Vysočinka“ z Brtnice a zároveň nám popřál krásné vánoce a do nového roku 2010 vše nejlepší.

Po přečtení posledního zápisu z kroniky jsme si trochu zavzpomínali a prolistovali celou kroniku. Zjistili jsme, že naše činnost za 5 let není tak jednotvárná jak by se na první pohled zdálo.

Potom už jsme se cele věnovali vánočním svátkům. Marta Jiráčková připravila povídání o vánočních zvycích, vánočním stromku, jesličkách, betlémech, o sváteční tabuli a štedrovečerním čarování. K vánoční náladě jsme si zarecitovali básně od Vildy Šafránka a zazpívali koledu. Po té přišlo na řadu občerstvení. Jako vždy – káva a čaj a něco k tomu. Dnes to byly nadychané řepánky od Marie Karlové a slani šnecci od Marty Jiráčkové. Ale to nebylo vše. Ke zpestření talířků přibýly ještě obložené chlebíčky od Hany Šoupalové. Dále jsme se obdarovali malými vánočkami (dílů to 3 Nezmarek – Kopicové, Šoupalové a Kruatorádové) s vánočním přáníčkem. Překvapením pro všechny byly krásně zdobené perníčky od Věry Raurové. Nakonec se ještě rozdávali tzv. štěstíčka – různé drobnosti. Zavzpomínali jsme na dětství a na to jak se vánoce slavily dříve. Bylo to pěkné odpoledne strávené mezi milými přáteli. Díky za něj.

Tak zase příště a to již v roce 2010.

Pletení papírových košíků

13. dubna 2010

55. setkání.

Přítomno 29 osob + 1 host – pí. Vaňkátová z Veselého Ždár. Dnes nás uvítala Hana Šotolová a uvedla připravený program dnešního setkání. Zároveň představila přítomným pí. Vaňkátovou, která nám přišla předvést pletení košíku z papíru.

Po zazpívání naší nezmarské hymny a po čtení z kroniky, jsme si ještě poslechli báseň Vildy Šafránka na téma „Velikonoce“.

Pak již dostala prostor paní Vaňkátová se svými úžasnými košíčky a košíky různých tvarů a barev. Pozoruhodné na této technice je, že košíky jsou pleteny z předem připravených papírových proužků, natočených na jehlici. Postup pletení pak je obdobný jako u proutků. O ukázkou byl velký zájem a bylo dohodnuto, že se s pí. Vaňkátovou sejdou zájemci o pletení košíků ještě jednou a to 27.4. ve 14 hod. v zasedací místnosti OÚ. Všichni jsme obdrželi návod na toto pletení košíků z papíru.

Ke kávě a čaji se dnes podávají – ovocné řezy s jahodami od Květy Kopicové a piškotové MUFFINY od Hany Šoupalové. Kdo neví co je to MUFFINA – tak to je taková piškotová bábovička s různou náplní – např. čokoládovou nebo s rozinkami, ořechy či mandlemi. Ptát se, jak nám chutnalo, je zbytečné.

Před rozchodem jsme se ještě seznámili s návrhem na zájezd do Žehušic a na zámek Kačina, který hodláme uskutečnit 19.5.2010

Tak zase přístě!

Zájezd za hranice všedních dní

19. května 2010

32 účastníků

Tak jako každý rok i letos jsme si naplánovali výlet a to na 19.5.2010. Odjezd byl stanoven na 8:45 hod. od OV u Lučici. Pan Jiří Havel se svým autobusem byl na určeném místě přesně. Také účastníci zájezdu byli přesní a nastoupení do autobusu bylo skoro bleskové.

Trasa našeho výletu směřovala k Čáslavi. Konkrétně do Žehušic. Zde mají u zámecké oboře stádo bílých jelenů a na ty jsme se chtěli podívat. Sluníčko sice nesvítilo a hrozilo, že se každou chvíli rozprší. Nás to však neodvrátilo a k bílým jelenům jsme dorazily včas, když byli u krmelců. S úžasem jsme pozorovali celé stádo, kterému vévodil jelen s velikým paroží (šesterák). Zkrátka byli krásní. Ještě jsme si prohlídli i další obyvatele obory – divoká prasata a bažanty.

Začalo krápat a než jsme došli zpět k autobusu, tak již docela slušně pršelo. Nemohli jsme tudíž navštívit místní zahradnické školky. Ze Žehušic jsme se vydali do zájezdni restaurace u Kačíně. Měli jsme zde zamluvený oběd. Po obědě jsme se i v dešti vydali do empírového zámku Kačina. Zde jsme obdivovali vybavení zámku a to nejen pro šlechtice, ale i pro ostatní zámecký personál. Dozvěděli jsme se též o tom, že v sezoně zde pobývalo až 1.000 osob včetně zámeckých hostů a obslužného personálu. Prohlídka zámku byla velmi zajímavá. Po prohlídce zámku jsme odjížděli směrem k Čáslavi, kde jsme se zastavili u zahradníka Starkla. Zde si každý účastník zájezdu – milovník květin a rostlin – (a to jsme asi všichni) přišel na své. Protože byl všední den, nebyl zde žádný nával, mohli jsme si pohodlně prohlédnout a vybrat nabízený bohatý sortiment rostlin. Každý si zde určitě něco koupil a spokojeně jsme jeli k domovu do naší Lučice. Je nutno ještě podotknout, že u Starkla již nepršelo a u Lučici už vůbec ne.

Tak sláva, nazdar výletu a i když jsme zmokli, byli jsme spokojeni a zážitků jsme měli více než dost!

Vysočina

12. října 2010

59. setkání – přítomno 25 osob

Dnes nás místo Hany Šotolové přivítala a pozdravila Marta Jiráčková. Nezmaršskou hymnu jsme dnes nezpívali – chyběli nám tzv. noty a chyběla také hlavní zpěvačka. Jistě to příště napravíme a s chutí si naši hymnu opět zazpíváme.

Pak se pokračovalo čtením posledního zápisu z kroniky. A jak jsme si posledně slíbili, pokračovali jsme vyprávěním o Posázaví a o naší Českomoravské vysočině. Po naší Českomoravské vysočině nás slovem provedla Marie Karlová. Její zvukný hlas zněl jasně a bez zajíkání, jak se na paní učitelku sluší. Přesto, že většina z nás žije celý život na naší vrchovině a můžeme si říci, že ji dobře známe, dozvěděli jsme se mnoho nového a zajímavého. Obsahem přednášky nebyla jen rozloha Českomoravské vysočiny, ale popisovala krásy přírody a bohatá naleziště žuly, mramoru, stříbra, železa a uranové rudy. V minulosti byl život na Vysočině velmi těžký a chudý. Přesto každý, kdo se zde narodil a zde žije, má svou milovanou Vysočinu rád. Mnozí básníci ji ve svých verších opěvují a s úctou a láskou na ni vzpomínají. Po Marii Karlové se opět ujala slova Marta Jiráčková, aby pokračovala ve vyprávění o Posázaví. Začala městečkem Haulíčkova Borová. Zde připomněla K. H. Borovského jeho krátkým životopisem. Následovala sousední Okrouhlice se svým slavným malířem Janem Zrzavým a své povídání ukončila Lipnicí s neméně slavným Jaroslavem Haškem a jeho světoznámým Švejkem.

Než zavoněla uvařená káva a čaj, tak jsme si ještě připomněly pronostiky na měsíc říjen a také chystané Martinské posezení 12. listopadu 2010. K voňavé kávě a čaji se dnes podávají neméně voňavé řezy ořechové od Věry Hlaváčové a slaná roládka od Slávky Pavlíkové.

A co ještě dodat? Všem chutnalo, nezbylo nic a těšíme se na příští setkání.

Tak nashledanou

Martinské posezení

12. listopadu 2010

Letos již po šesté jsme se sešli na našem Martinském posezení s přáteli a hudbou.

Celému tomuto setkání předcházelo nemálo starostí a usilovné práce s tombolou. Přes veškeré naše obavy, že budeme letos těžko shánět sponzory a dárce, vše dopadlo dobře a tombola byla opět velice pěkná.

Také napečených zákusků a různých koláčů bylo značné množství a velmi kvalitních. Radost pohledět.

Radost všem jistě udělaly svým vystoupením i cvičenky aerobiku z FANATICKU Havlíčkův Brod. Zaslouženě jim patří velké poděkování. Poděkovali jsme jim potleskem a pochvalou v denním tisku. Poděkování patří také všem, kteří se podíleli na přípravě Martinského posezení tzn. na tombole a na zajištění všech potřebných organizačních úkolů. Dále všem dárčům a sponzorům, bez kterých bychom řádnou tombolu neměli. A nemalý dík patří i muzikantům, která nás celé 4 hodiny bavili svým uměním rozdávat radost a dobrou náladu.

Ale i my účastníci Martinského posezení jsme udělali radost p. Františku Markovi, který právě před rokem vážně onemocněl a dnes přišel opět mezi nás. Přivítali jsme ho fanfárou a velkým potleskem. Byl šťastný, že je opět mezi námi. On totiž do Lučice vždy jezdí rád. I když mu jeho zdravotní stav nedovolil stát mezi muzikanty, přesto sedě za stolem, zpíval do mikrofonu. Myslíme si, my dříve narození, že je třeba dělat si jeden druhému takové třeba i malé radosti. Někdy stačí úsměv, podání ruky či kratičké, ale upřímné přání všeho dobrého. Nyní před vánocemi je k tomu vhodná příležitost.

*Tak na to pamatujme
a těšme se na další naše setkání.*

Vánoční zvyky

14. prosince 2010

60 setkání – přítomno 25 osob

Také toto, dnešní, letos již poslední setkání zahájila Hana Šotolová přivítáním přítomných. Protože již nastal adventní čas a do vánoc není daleko, připravili jsme si dnešní setkání trošku slavnostněji. Stoly jsou ozdobené smrkovými větvíčkami s vánočními ozdobami a také rozsvícenými svíčkami.

Než jsme začali s připraveným programem, navštívil naše setkání nový starosta obce pan František Polák. Ve svém krátkém proslouu nás pozdravil, popřál krásné vánoce a do nového roku hodně štěstí a zdraví. Mile nás to potěšilo.

Pak už přišel na řadu náš připravený program. Bylo to seznámení s vánočními zvyky v různých zemích světa, které připravila Marta Jiráčková. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí z celého světa a nakonec jsme konstatovali, že nejkrásnější vánoce jsou ty naše „české“. Na ukončení tohoto vánočního cyklu nám Marie Karlová zarecitovala známou a jímavou báseň Jaroslava Vrchlického „Vánoce“.

I dnešní sváčinka se vymykala ze zasetých kolejí. Měli jsme obložený talířek se šunkou, debrecínkou, vajíčkem či okurkou a k tomu rohlíček. To, ale není zdaleka vše. Ještě ke kávě a čaji byl připraven ovocný koláč Marie Karlové a perníkové řezy Hany Šotolové. Jako překvapení se objevily z kuchyně Hany Šoupalové krásné vánočky. Vše chutnalo znamenitě. Ale ani to nebylo ještě vše. To poslední překvapení bylo z Janovce od Rauru. Vánoční perníčky přímo umělecky zdobené.

Příjemně strávené odpoledne uběhlo rychle a ani se nám moc nechtělo domů. Děkujeme všem, co se přičinili o naši spokojenost a také všem ostatním za účast a také těm, co umývali nádobí.

Tak nashledanou v lednu a to již v roce 2011.

Hudba jako lék

8. února 2011

62. setkání – přítomno 28 Nezměrů

Dnes zahajuje setkání a vítá přítomné Marta Jiráčková. Hana Šotolová má dnes jinou milou povinnost – hlídá vnoučky.

Po přečtení posledního zápisu v kronice, jsme se rovnou začali zabývat dalším bodem našeho programu. Téma „Hudba jako lék“. S tímto tématem nás obsáhle seznámila Marie Karlová. Popsala nám různé druhy písní, druhy hudby, druhy hudebních nástrojů a vysvětlila nám vše co se našeho hlasu a zpívání týká. Podotkla, že zpívání podporuje srdeční činnost, způsobuje dobrou náladu, pocit radosti a tím přispívá k našemu zdraví. Hudba nás vlastně provází celým životem, i když musíme konstatovat, že dnes se již mnoho nezpívá. Dříve, a to my ještě jako malí pamatujeme, zněl zpěv z otevřených oken školy, zpívalo se při práci a také večer na návsi. Dnes však slyšíme krásný zpěv pouze v neděli z kostela a nebo z některého stavení bubny a nebo hlasitě puštěnou televizi. Doufáme, že si Češi časem vzpomenou, že se o nich v minulosti říkalo „co Čech – to muzikant“ a opráší naše krásné písně, ať národní či umělé. Ony umí pohladit po duši, vyjádřit lásku, radost ale i smutek. Abychom to alespoň trochu napravili, zazpívali jsme si několik známých písniček. Nebylo to snad tak špatné, ale chyběla nám hlavní zpěvačka Hana Šotolová. Tak to snad příště napravíme. Marta Jiráčková nás seznámila s chystaným zájezdem do Horáckého divadla v Jihlavě. Podrobnosti a datum se upřesní příště.

Ke kávě a čaji jsme dnes měli dva druhy koláčů a to od Nezmarek z Janouce. Od Lidky Přívozníkové koláč s tvarohem a drobenkou. Od Věry Raurové kulaté koláčky s dvoji náplní. Obojí velice chutné. Nezbyl ani drobeček.

Tak zase příště – a to bude 8. března 2011

Mezinárodní den žen

8. března 2011

63. setkání

Přítomno 29 Nezmarů + 1 host p. Libor Mlynář.

Po přivítání přítomných a po přečtení posledního zápisu z kroniky, jsme přistoupili hned k připravenému programu. Dnes je naše setkání tak trochu slavnostnější. Je totiž mezinárodní den žen. I když se u nás již moc neslaví, připomněla nám ho Marie Karlová. Připravila si pro nás hezké povídání o ženách. Začala pěkně od počátku, když se narodí holčička, následovaná dívenkou, mladou ženou, manželkou a končí babičkami. Toto poslední období je naše parketa. Babičky – pochvalme si to, jsou totiž moc důležité. Pohlídají unoučata, poradí a mnohdy dle svých sil i mladým pomohou. Své povídání ukončila přáním všeho dobrého, hlavně zdraví a štěstí pro nás všechny.

Ke kávě a čaji se nám dnes shromáždilo hned několik zákusků, že se skoro nevešly na talířky. Byly to obložené chlebičky od Marie Nedomové, kobližky od Jany Čapkové, boží milosti od Marie Bártové a štrúdl od Hany Šoupalové. Než jsme však začali hodovat, čekalo nás velké překvapení. Ve dveřích se objevil starosta naší obce p. František Polák, následovaný hospodárkou OV Jolankou Ševčíkovou s náučící květin. Starosta nás pozdravil a popřál k MDŽ. Připomněl, že právě dnes je to 100 let od založení tohoto svátku a předal nám každé osobně kytičku karafiátků. Bylo to neformální, milé a nečekané překvapení. Děkuje za něj. Pak již přišel na řadu náš milý host – harmonikář p. Libor Mlynář. Hrál a zpíval, pojídala se svačinka, říkaly se utipy a domů se nám moc nechtělo. Bylo to příjemně prožité odpoledne.

Tak zase příště.

Předprázdninové posezení

14. června 2011

66. setkání – přítomno 26 osob

Dnes se scházíme před prázdninami naposledy. Po všech obvyklých samozřejmostech jako je přivítání a čtení z kroniky, jsme si dnes zazpívali s chutí naši hymnu – tu Nezmarskou. Minulý týden jsme byli v Horáckém divadle na operetě „Mam'zelle Nitouche“ a tak jsme si o tom chvíli povídali. Všem účastníkům se to líbilo a tak si to můžeme někdy zopakovat.

Marta Jiráčková si na dnešek připravila povídání o jedovatých rostlinách. Mnohé jistě známe, ale udivilo nás, kolik takových rostlin se vyskytuje v přírodě a také mezi pokojovými květinami.

Abychom si trochu zavzpomínali na to, co při našich setkáních děláme a posloucháme, byl připraven zábavný kvíz otázek a odpovědí. Musíme konstatovat, že jsme pozorní posluchači a že všechny dotazy byly zodpovězeny správně. Na rozloučenou před prázdninami nám Hana Šotolová rozdala naši Nezmarskou kuchařku. Na jejím vzniku jsme se podíleli téměř všichni, ať vyzkoušeným receptem nebo jejím uspořádáním. Máme z ní radost. Dík patří hlavně sponzorovi Janu Kruntorádovi a také Jolance Ševčíkové, která to vše opisovala.

Opět jako vždy posledním bodem programu je občerstvení. O to se dnes postaraly Marie Haulová se štrúdlím, Slávka Paulíková s ananasovými řezy a Věra Hlaváčová s jahodovými řezy. To jsme se dnes měli – opravdová bašta.

S přáním hezkých prázdnin jsme se rozcházel.

Na shledanou v září.

První dáma Hana Benešová

13. září 2011

67. setkání – přítomno 24 osob

Dva letní měsíce červenec a srpen jsou za námi. Uběhly jako voda u potoce a my se opět setkáváme na začátku měsíce září. Ani se nechce věřit, že už se takto scházíme dlouhých 7 let. Začínáme dnes již osmý rok naší činnosti a začínáme jako obvykle přivítáním, čtením z kroniky a zpíváním naší hymny.

Následuje další program: Poutavé vyprávění o paní Haně Benešové, manželce prezidenta Eduarda Beneše. Její životopis a další podrobnosti z jejího života si pro nás připravila Marta Jiráčková. Díky její pečlivosti jsme se dozvěděli, jak nelehký život paní Hana po boku svého manžela měla. Jakou oporou mu byla v nelehkých dobách v období války. Zkrátka byla jeho milovanou ženou a jeho pravou rukou. Celý svůj život zasvětila manželovi a práci pro naši vlast. Lidé ji měli pro její skromnost rádi a velice si paní Hany – naší „první dámy“ vážili.

Pro zpestření podzimního jídelníčku jsme si přečetli krátkou stat' o zeli. Zeli je velice důležitá poživatina s obrovským obsahem různých minerálů a vitamínů. Protože je to neobvyčejná potravina uvedli jsme si i několik receptů na jeho úpravu.

K odpolední kávě a čaji se dnes podávají: mrkvánky Hany Šoupalové, ulčkové koláčky Květy Kopické, a šlehačkové řezy Marie Marholdové. Jako obvykle – kvalita i chuť výborná.

Před zakončením jsme se usnesli na krátkém odpoledním výletě do Pelestrouské hospůdky a to 20.9.2011.

Tak zase přístě!

Za velkou louží

11. října 2011

68 setkání – přítomno 19 osob + 1 host

Po zahájení a přivítání Hanou Šotolovou jsme se hned dali do čtení z kroniky. Vynechali jsme dnes zpívání naší Nezmaršské hymny, neboť skoro všichni pokašláváme. Necháme to až na příští setkání. Také jsme zhodnotili výlet do Pelestroušské hospůdky, který se pro špatné počasí konal o týden později 27.9.2011. Pčasí nám tentokrát přálo. Byl krásný slunečný podzimní den a tak jsme si to užívali přesto, že se nás sešlo pouze 11.

Dnes si povídáme o Americe. Naše Nezmarka Marie Haulová má dceru, která bydlí na Floridě. Již několikrát ji byla navštívit a tak zážitků má víc než dost. Přece jen za velkou louží hned tak někdo nejezdí. Připravila si pro nás velký album s fotografiemi a poutavé vyprávění o životě v Americe, o zážitcích z letadel, o výletech po Floridě i o rodině dcery Paulinky. Zodpověděla i spoustu dotazů, neboť je o nás známo, že jsme velmi zvědavé, zvláště, když jsme Paulinku všichni znali jako malou lučickou školáčku.

Pak se dostal též ke slovu náš host, syn M. Haulové, Jirka, který nás krátce seznámil se základy astrologie. Je to jeho koníček a astrologie je velmi obsáhlé téma a tak budeme pokračovat někdy příště.

Ke svácině se dnes podávaly koláčky s tvarohem Marty Bezouškové. A aby byla trošku změna, M. Kruntorádová upekla slané škvarkové placičky tzv. Netýnky. Snad obojí chutnalo – nezbylo nic.

Na závěr jsme si připomněli tombolu na naše Martinské posezení 11.11.2011.

Tak na shledání příště.

Vánoční posezení

13. prosince 2011

69. setkání – přítomno 23 osob + 1 host

Celé toto naše prosincové setkání bylo trošku jiné než obvykle. Vánočně uyzdobené stoly a zapálené svíčky svědčily o tom, že dnešní setkání je vánočně slavnostní.

Zahájení, uvítání a čtení z kroniky proběhlo jako vždy, ale již při zpívání naší hymny byla změna. Zpívala se totiž její druhá část. Po zhodnocení Martinského posezení jsme mezi námi přivítali našeho starostu P. Františka Poláka. Přišel nás pozdravit a popřát nám krásné vánoce a úspěšný nový rok. Předtím nás ale podrobně seznámil s tím, co se vše v tomto roce v Lucici udělalo a kolik za to Obecní úřad zaplatil. Také nás seznámil s plánovanými akcemi na rok 2012. Potom se živě diskutovalo a pan starosta ochotně odpovídal na naše dotazy. Myslíme si, že to byla zajímavá debata. Díky za ni.

Vánoční náladu nám připomněla Marie Karlová básní o Štědrém večeru od K. J. Erbena. Přestože ji všichni známe, poslouchali jsme ji se zaujetím a recitátorku jsme odměnili potleskem.

Na stolech v chodbě na nás již čekaly připravené talířky s občerstvením. Dnes to byly talířky se šunkou, sýrem a s kompletní oblohou. Nechyběly ovšem ani zákusky ke kávě a čaji. Postaraly se o ně Marie Karlová a Marie Marholdová se svými jablečnými řezy a mřížkovým koláčem. A nechyběly ani tradiční mini vánočky našich tří pekařek Hany Šoupalové, Květy Kopické a Marie Kruntorádové.

Na zakončení se podával přímo z pekáčku vánoční houbový „Kuba“ s okurkou, pečený Hanou Šoupalovou. Všechno nám moc chutnalo. Mnozí z nás, po takovéto svacině, asi už nevečeřeli.

A tak končím slovy jedné vánoční písničky: „bylo toho trochu moc a tak máme na klid nárok až zas do vánoc“.

Tak na shledanou v lednu 2012.

Výlet za hranici všedních dní

23. května 2012

Směr: Golčův Jeníkov, zámek Žleby, Čáslav – zahradník Starkl

Tento den jsme se začali scházet před 9 hodinou u Obecního úřadu. Počasí bylo krásné, slunečné. Autobus přijel na čas a po několika minutách nástupu, jsme ujížděli směrem na Janovec, kde nás čekaly ještě 2 naše Nezmarky – Raurová a Přívozníková.

První zastavení bylo u Golčově Jeníkově. Než jsme vystoupili z autobusu, tak nám M. Kruntorádová přečetla něco málo o historii Golčova Jeníkova a Hana Šotolová zase o podnikateli zahradníku Starklovi, kam máme též namířeno. Pak už nám nic nebránilo, abychom se vydali do Goltzovy turže, kde je instalována galerie obrazů. Se zájmem jsme si prohlíželi obrazy malířů – krajinářů, ale i krásný dobový nábytek.

Po zhlédnutí výstavy jsme zamířili do Žlebi na zámek. Zámek nás uchvátil svojí mohutností a krásou. Obdivovali jsme preciznost a umění našich předků. Při prohlídce jednotlivých komnat jsme shlédli mnoho zajímavého, ať už to byly obrazy, nábytek, různé zbraně, brnění či cínové a porcelánové nádoby. Prohlídka končila zámeckou kuchyní a ta byla pro nás jedna z nejzajímavějších.

Ze zámku se jelo na oběd do motorestu „Na písku“. Byli jsme ohlášení, čekali tam na nás a měli jsme všichni pořádný hlad. Nic nebránilo tomu, abychom ten hlad zahnali. Obsluha byla rychlá, jídlo chutné a tak bylo brzo u břicha jako u pokojíčku a mohli jsme pokračovat v cestě do Čáslavi ke Starklovi.

Cesta byla krátká, neboť je to jen pár kilometrů. Po zaparkování autobusu jsme dychtivě vyrazili do zahradnictví. Každý za svým zájmem o květiny, semena, bylinky nebo okrasné rostliny. Všichni si zde něco zakoupili a spokojeně jsme odcházeli k autobusu. Někteří z nás ještě navštívili zahradnické centrum na druhé straně silnice. Zde se také dalo dobře nakoupit různé zahrádkářské zboží. Sluníčko svítilo jako o závod a tak zpocení, ale spokojení jsme ujížděli k domovu. Je třeba poděkovat p. Haulovi, že nás tak zodpovědně vyzl a dovezl domů.

Tak snad zase někdy přistě!

Lucický kostel sv. Markéty

11. září 2012

76. setkání – přítomno 24 osob

Opět jsme se sešli po prázdninách a to letos již osmý rok. Přivítání a zahájení se ujala Hana Šotolová a zároveň nás seznámila s programem, který je dnes tak trochu převrácený.

Po zazpívání naší nezmarské hymny nám Hana ještě přečetla poslední zápis z kroniky. A když už jsme byli v tom čtení, tak Marie Kruntorádová přečetla krátkou stať z novin o jedné malé kapele, která hraje skladby, jak hudebníci sami říkají, od Bacha až po Vlacha. A proč nás to vlastně zajímá? Jsou to totiž ti hoši, co chodí cvičit a ladit své nástroje na naše Martinské posezení. Máme je rádi a moc jim za to děkujeme.

Než se uvařila káva a čaj, tak nám Marta Jiráčková krátce popovídala o herečce Evě Klepáčové, která letos již bohužel zemřela. Všichni si ji pamatujeme jako Káču z úžasné pohádky „Hrátky s čertem“, i když vytvořila i mnoho jiných rolí.

Ke kávě a čaji připravily Nezmarky Květa Kopicová a Hana Šoupalová mrkvové řezy a tažený štrúdl s jablky. Daly si záležet – nezbylo nic.

Při sváčince jsme si připomněli blížící se Martinské posezení. Bude 9.11.2012. S tím také souvisí příprava tomboly. Marie Nedomová obdarovala všechny přítomné vlastnoručně uháčkovanými kroužky na ubrousky. Děkujeme

Pak jsme se vydali na exkurzi do našeho kostelíku, kde na nás čekala Eva Brižková, aby nás trochu seznámila s jeho historií. Při vstupu do kostela na nás dýchla zvláštní atmosféra, velebné ticho opředené staletími. Eva nám poutavě vyprávěla celou historii kostela od jeho vzniku v roce 1352 až do dnešních dnů.

Vysvětlila nám, mimo jiné, význam nástěnných fresek, kdy byly objeveny a které svaté znázorňují. Jsou velmi cenné. Také oltářní obrazy znázorňující sv. Markétu, zdejší patronku, a další světce jsou také velmi hodnotné a vzácné. Dále nás upoutala gotická křížová klenba, varhany a úžasná akustika. Podle Evy Brižkové jedna z nejlepších u našem kraji. Nakonec nás Eva Brižková pozvala na vánoční koncert pěveckého sboru ve kterém účinkuje a který se tradičně u našem kostele koná.

Moc se nám u kostele u svaté Markéty líbilo. Zvláště pro ty co nechodí pravidelně na nedělní bohoslužby to byl neobyčejný zážitek.

Tak na shledanou příště!

Vánoce 2012

Ovocnému stromovi od večere kosti
a zlatoušky na stěnu tomu, kdo se postí.
Hlas zvonu letí nad závějí a v dáli tiše zaniká,
to byla mého mládí předvánoční klasika,
realita dnešních Vánoc je však toho prostinká.
Bude zima, bude mráz, kam se bezdomovče, kam schováš?

Na ulici v popelnici nebo někde na půdu,
tam já zimu přebudu.
Ti, co mají dneska práci nebo jinak umí,
přezouvají u svých vozů honem zimní gumy.
S Evropou pak v jediném dnes držíme basu,
postrkujem hodiny do zimního času.

Před vánoci máme svátky, říkáme jim „Dušičky“
v nich se kradou zesnulým na hřbitovech kytičky.
Pokaždé, když podzim končí ve zmatku a kalupu,
zarputile utrácíme v předvánočním nákupu.

Když pak všechno utratíme, tak si potom vypůjčíme
a zapomenem na splátky,
za čas někdo venku zvoní – exekutor za vrátky.
Neveselý truchlivý čekají nás časy,
kdo si trochu neodklonil, bude si rvát vlasy.

Vánoce bez alkoholu a Nový rok bez exekutora
Vám přeje Vilda

Přednáška z klinické psychologie

15. ledna 2013

79. setkání – přítomno 25 osob + 1 host (pí. Doktorka Hana Veselá)

Přivítání přítomných Hanou Šotolovou bylo srdečné a milé. Zároveň mezi námi přivítala pí. doktorku Hanu Veselou a také novou Nezmarku Evu Brižkovou. Jsme rádi, když někdo rozšíří a omladí naše řady. Doufáme, že se Evě Brižkové bude mezi námi líbit.

Po uvítání se jako vždy zpívala naše hymna a četl se poslední zápis z kroniky. Také jsme se ještě trochu vrátili do loňských Vánoc. Vilda Šafránek nám totiž poslal dvě básně s vánoční tematikou, složené tak trošku s nostalgií a s utipem jemu vlastním. Přečetli jsme si je a moc se nám líbily.

Pak už dostala slovo pí. Dr. Hana Veselá. Seznámila nás se svým lékařským oborem klinické psychologie. Je to obor velmi rozsáhlý a studium velice náročné. Zasloučeně hovořila o rodinné a osobní psychoterapii a na různých případech vysvětlila, jak je mnohdy velmi těžké dobrat se k jádru problému a tím i k řešení svízelných situací. Zároveň upozornila na preventivní činnost v tomto oboru. Naslouchali jsme jí se zájmem a zaujetím. Po ukončení přednášky se rozproudila živá debata a pí. doktorka odpovídala na četné dotazy. Byla to velmi zajímavá beseda a moc za ni paní doktorce děkujeme. Jsme rádi, že taková odbornice a zároveň milá paní, bydlí v naší obci.

Ke kávě a čaji se podával ovocný koláč od Marie Karlové a tvarohové šátečky od další Marie, tentokrát Kruntorádové. A aby toho náhodou nebylo málo, upekla Jana Čapková kynuté prasečí čumáčky. Věřte, nevěřte, vše se snědlo a snad i chutnalo!

Tak zase přístě!

Moje poslední hodinka

*Až přijde moje poslední hodinka
a zůstane se mnou už jen vzpomínka
na rozkvetlou louku, kde každá kytká to jiný motýl,
co tak divně létá, jako by se právě opil.*

*Vzpomínám, jak v jílových loužích po dešti
své bosé nohy s rozkoší brouzdám,
pak roztáhnu ruce, jako pták křídla
a samým štěstím se snad rozdám.*

*„Pojď pod mez“, zvou mě u pole křepelky.
Přijal jsem tu výzvu, co chlapec ještě malý,
křepelky u poli zmizely, vždyť jsou tu jistě doma,
na mezi po nich zůstala materídouška vonná.*

*Až přijde moje poslední hodinka,
ať za ruku mě drží ta moje krásná vzpomínka
a jestli se mi to podaří,
chci umřít s úsměvem na tváři.*

*Často teď pátrám ve snách,
u Mléčné dráze jízdnímu řádu,
tak odpustíte mi tu moji malou zradu,
při které ve snu možná vzlykám.
„Já jenom někam odjízďím, já přeci nezanikám.“*

Bezbožné vítání jara r. 2013

*Za časů, kdy byla živitelkou hlavně orná půda,
to jistě v létě lidi netrápila nuda.
Byl to strach ze zimy, kdy mrzlo a kolem byla bíla
a jak vystačit s tím, co se v létě urodilo.*

*Radostné bylo pak vítání nového jara,
kdy na bílém palouku zazelenala se tráva.
Radost byla i u chýše na dvorku,
když kohout dohnal slepici popelku,
ona pak s tím kohoutím pokusem
snesla symbol jara s velikým rámusem.*

*Předkové v onom čase jistě mysleli též na lásku.
Aby jim ženy po zimě omládly,
pletli si na ně z vrbových proutků pomlázku.
Později z pohanského jara emoce
radovali se křesťané sotva u něčem,
svou pravdu o jaru šířili často ohněm a mečem.*

*Divodů k pohanským oslavám jara bylo jistě bezpočet,
dnes na z hrobu ustání dostane student zápočet.
Můžete se na mě hněvat hodně, či malíčko,
uždyť jsme tu všichni jen pro náhodně oplozené vajíčko.*

*Na sklonku mého života zůstala mi blízká
z pohanského vítání jara emoce,
upletu si z osmi vrbových proutků pomlázku,
v duchu pak utopím Morénu v potoce.*

*S nadějí v roce hada vítám příchod nového jara
Vilda*

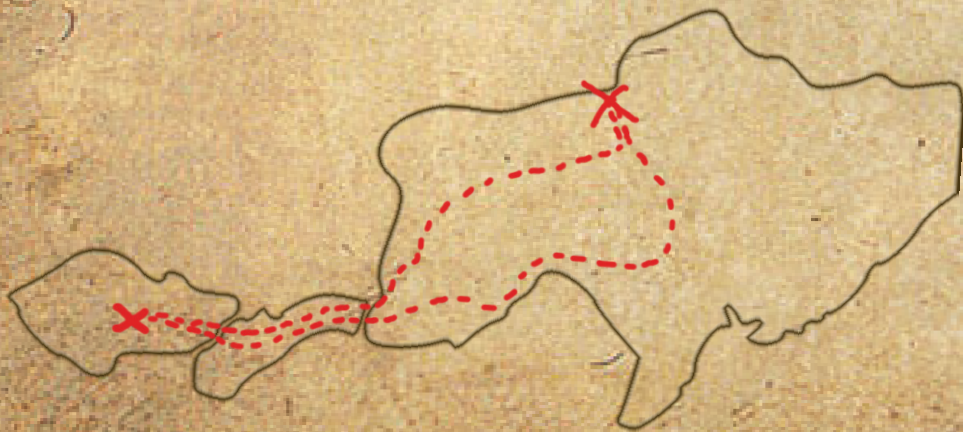
3 Vysočiny až do Černobylu

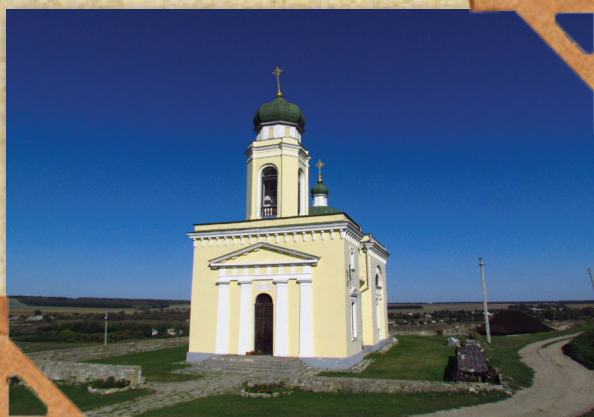
12. března 2013

81. setkání – přítomno 22 osob + 1 host

Dnes přítomné i pozvaného hosta přivítala Marta Jiráčková, která zastoupila nepřítomnou Hanu Šotolovou. Hana Šotolová by byla jistě ráda mezi námi, ale onemocněli oba její vnoučci a tak dělala chlapcům ošetrovatelku. Doufáme, že se chlapci brzo uzdraví a příště už zde bude Hana s námi.

Marta Jiráčková hned po uvítání předala slovo p. Václavu Šoupalovi, který už měl vše připravené, vč. promítacího plátna, a začal s vyprávěním o dobrodružné cestě po Ukrajině. Své vyprávění doplňoval autentickými snímky. Dozvěděli jsme se moc zajímavostí o Ukrajině. Pro 4 mladíky to byla dobrodružná a ne zrovna moc bezpečná cesta, ale ta k mladým a odvážným chlapcům patří. Poznali krásnou přírodu, hory, venkovské lidi, krásná a moderní velkoměsta Kyjev a Lvov, ale i druhou odvrácenou stranu života tamějších lidí. Mnohde bídu, nedostatek běžných věcí, nepořádek a otřesné zážitky z Černobylu. I po 27 letech po katastrofě jaderné elektrárny zde trčí prázdné budovy, školy a školky a pomníky jako památka na tisíce lidí, co katastrofu nepřežili. Zajímavé a velmi poučné pro všechny. Hoši se z dobrodružné cesty vrátili v pořádku a my po zhlédnutí snímků natočených na Ukrajině a po poutavém vyprávění osobních zážitků Vašíka Šoupala, jsme si uvědomili, že je dobře, že žijeme a bydlíme v naší malé, ale hezké České republice. Poděkovali a zatleskali jsme Vašíkovi za jeho poutavou přednášku a nemálo zodpovězených našich dotazů.

Po tomto ne zrovna veselém povídání jsme potřebovali nějakou vzpruhu. A tou byly, jak už to u nás bývá, káva, čaj a plně talířky dobrot. A dnes se Nezmarky opravdu vytáhly. Eva Fryková přinesla kynuté koláče, Marie Pipková řezy s kokosem, Vlasta Kruntorádová upekla Jidášky a Marie Haulová medové řezy. Celou tuto bohatou a chutnou svíčinku, která se nedala sníst a část jsme si nesli domů, ještě doplnila Marie Kutílková mandarinkami!

Děkujeme a těšíme se na shledání opět za měsíc.

Lékařská beseda

9. dubna 2013

82. setkání – přítomno 24 osob + 1 host

Dnešní naše setkání navštívila pí. dr. Čiháková. Jako obvykle nás přivítala Hana Šotolová. Zaspívali jsme si naši hymnu a přečetli poslední zápis z kroniky.

Pak již dostala slova pí. dr. Čiháková. Paní doktorka již jednou mezi námi byla a tak chtěla, aby se případně neopakovala, přednášku pojela formou dotazů. Zprvu nesmělé dotazy na běžné civilizační nemoci jako je vysoký krevní tlak, cukrovka, chřipka apod., vyústily do družné debaty i o různých doplncích stravy. Jelikož jsme generace dříve narozených a u každého se nějaký ten zdravotní problém najde, pí. dr. Čiháková by si v našem senior – klubu mohla zřídit ordinaci a jistě by se nenudila. Poděkovali jsme jí potleskem a malou kytičkou.

Připomněli jsme si výlet do Světlé nad Sázavou 11.4.2013 a zájezd do divadla 24.5.2013 a také výlet do Třeště a Telče 28.5.2013. Příště již závazné přihlášky.

Ke kávě a čaji se dnes o zákusky postaraly Nezmarky z Janouce. V. Raurová slanými šnečky a L. Přívozníková neméně chutnými řezy. Chutnalo všem a nezbylo nic.

Už se těšíme na další setkání v květnu.

Výstava panenek

11. dubna 2013

Návštěva galerie „Na půdě“ – ve Světlé nad Sázavou

Na autobusové zastávce se nás sešlo 13. Cesta autobusem do Světlé nad Sázavou přes Malčín trvá cca 1/2 hodiny. Z autobusu jsme pozorovaly pomalu se probouzející přírodu ze zimního spánku. Po jarní svěží zeleni zatím nebylo ani památky.

U galerie ve Světlé jsme se pomalu vyškrabaly do krásného světlého podkrovní. A zde jsme se všechny vrátily ve vzpomínkách do dětství. Desítky panenek a plyšových hraček, různých oblečků, kočárků a ručně vyšívaných deček, nám připomínaly chvíle, kdy jsme si s nimi hrály. Každá si našla tu svou panenku!

Po zhlédnutí výstavy jsme se rozběhly po městě za svými zájmy. Někdo šel nakupovat, někdo na oběd či kávu a někdo stihl obojí! Domů do Lučice jsme dorazily sklářským autobusem ve 14:30. Nikdo se neztratil a všechny jsme byly spokojené.

Lučická škola

14. ledna 2014

88. setkání – přítomno 27 osob

Dnes se setkáváme u novém roce poprvé. Začínáme desátý rok své činnosti. To jediné je novota, jinak je vše při starém. Uklidné a milé přivítání, čtení z kroniky a zpívání naší hymny.

Na dnešní téma jsme si vybrali školství a naši školu v Lučici. Přednášku o historii školství si připravila Marta Jiráčková s velkou pečlivostí (jako vždy). Seznámila nás s úplnými začátky školní docházky již od doby Marie Terezie. Jako pokračování jsme si přečetli několik poznatků o škole místní, lučické, do které mnozí z nás chodili nebo u ní i vyučovali a mají na ni nemálo vzpomínek. Dohodli jsme se, že po svátcích se půjdeme do naší školy podívat.

Ke kávě a čaji se dnes podávaly (a Nezmarky opět překvapily) kynuté čumáčky – dílo Jany Čapkové, klasické buchty s povídky od Marty Bezouškové a piškotové řezy se šlehačkou od Slávků Paulíkové. Opět plné talířky a opět vše velmi chutné a tentokrát i rychle snědené. A jde se do školy, kde už na nás čekají.

Ve škole jsme si prohlédli všechny třídy a žasli jsme nad jejich útulností a moderním vybavením. V duchu jsme srovnávali dobu, kdy jsme chodili do školy my s dneškem, kdy chodí do školy naše vnoučata. Moc se nám ve škole líbilo. Školáci nám připravili malé překvapení. Věnovali nám vlastnoručně vyrobené přáníčko a zvoneček. Děkujeme.

Tak na shledanou zase příště!

Vznik Sokola a tělocvik

12. února 2014

89. setkání – přítomno 25 osob

Zahájení našeho únorového setkání se opět ujala Hana Šotolová. Hymnu jsem si zazpívali také s obvyklým elánem a dovětkem ca,ra,ra. Ani čtení z kroniky nevybočilo z normálu. Až další program, připravený Martou Jiráčkovou, sliboval už svým názvem „Pohledy do minulosti“, něco nového a zajímavého.

Námět byl daný „Vznik Sokola a tělocvik“. Organizace Sokol vznikla v r. 1862 jako typicky mužská záležitost, do které se nesměly ženy vůbec míchat, přestože o to moc stály. Trvalo to mnoha let, než si ženy, ohlíkou přes děti, vydobýly právo na cvičení a založily „Tělocvičný spolek paní a dívek“. Do Sokola zatím nesměly! Problémem se stal cvičební úbor. Ženy totiž v té době nenosily kalhoty – ani ty spodní. Až během 19. století se k nám dostaly z Francie nějaké gašky. A to byla revoluce v ženském oblékání. Od té doby uběhlo mnoho let, ba přímo i století a dnes si nedovedeme představit život bez tohoto kusu oděvu, ať spodního či vrchního. Budme Nezmarky rády, že žijeme dnes a máme své spodáry, bikiny, tanqa a také dlouhé kalhoty, do kterých jsme naulečené celou zimu. Sukničky oblékáme více v létě a spíše ke společenským událostem. Ještě jedno je třeba poznamenat. Ženy sportovkyně a cvičenky jsou dnes samozřejmostí a mnohé dosahují ve sportu úžasných výsledků a rekordů. Bylo to zajímavé ohlédnutí do minulosti.

Občerstvení ke kávě a čaji dnes připravily dvě výborné kuchařky Hana Šoupalová a Marie Adamcová. Hana Šoupalová upekla hruškovou žemlovku a jednohubky – to aby nebylo moc toho sladkého. Od Marie Adamcové byly čokoládové řezy a koblížky. To nebyla svacinka, jako vždy, ale přímo degustace. Vrcholem byl čerstvě upečený chléb s česnekovou pomazánkou, též od Marie Adamcové. Úspěch této krmě byl značný, podávaly se k tomu i návody – recepty. Jistě to mnohá Nezmarka vyzkouší. A tak doslova „přežrané“ – promiňte mi to slovo, a spokojené jsme se rozcházeli domů.

Tak na shledanou v březnu.

Právnícké posezení

11. března 2014

90. setkání – přítomno 31 osob + 1 host (JUDr. Petra Ratajová)

Hana Šotolová zahájila dnešní setkání a přivítala mezi námi doktorku právní. Petru Ratajovou. Abychom pí. doktorku nezdržovali, tak se dnes zpívat nebude. Host má přece přednost a my si to příště vynahradíme.

Paní doktorka se hned ujala slova s tím, že si pro nás připravila přednášku o novém Občanském zákoníku. Protože zákoník je velmi obsáhlý a pro nás laiky složité dílo, zaměřila se pí. doktorka na problémy, které se nás seniorů dotýkají a kde došlo k zásadním změnám. Jde především o sousedské vztahy, dědické právo, vydědění, sepsání závěti apod.. V diskuzi odpovídala pí. doktorka na naše četné dotazy a vysvětlovala různé případy. Děkujeme a je dobré vědět, že máme v obci tak fundovanou právníčku, která dokáže dobře poradit.

K občerstvení ke kávě je dnes připraven obložený chlebiček od Jany Čapkové a kynutý koláč od Marie Nedomové. Jako vždy všem chutnalo a vše se snědlo.

Na závěr nás Eva Brižžková seznámila s pamětihodnostmi města Třebíče, kam pojedeme na výlet.

Tak zas příště nashledanou.

Policejní rady za volant

8. dubna 2014

91. setkání – přítomno 25 osob + 2 hosté

Po přivítání a zahájení dnešního setkání a po zazpívání naší nezmaršské hymny, nám Hana Šotolová představila dvě policistky z Havlíčkova Brodu, pí. Vaňkátovou a pí. Novotnou. Udělalý na nás úžasný dojem nejen svojí bezvadně padnoucí uniformou, ale i milým a sympatickým vystupováním. Víme jistě, že dovedou být také přísné a nekompromisní, když je to třeba.

Ale dnes to třeba není, neboť nás přišly proškolit a poučit nás, jak se máme my seniori chovat u silniční dopravě. Ve své přednášce se dotkly všech slabín, kterých se seniori u silniční dopravě dopouštějí a nezřídka to zaplatí i životem. Ať už se jedná o situaci při přecházení komunikaci, jízdě na kole, nebo u autě. Protože jsme již méně hbití, méně vidoucí a méně slyšící, tak jsme více ohroženi ve stále se zvyšujícím provozu na silnicích. Přednáška se nakonec změnila u neformální besedu. Otázek a odpovědí bylo dost. Každý obdržel od policistek brožurku, jak se má senior chovat u silniční dopravě a reflexní pásku pro chůzi ve tmě. Moc děkujeme a budeme se snažit řídit se těmito pravidly.

K dnešní kávě a čaji připravily naše Nezmarky J. Lebedová kremrole, M. Bártová kokosové řezy a protože se blíží velikonoce, přidala se Nezmarka H. Šoupalová s mazancem. Z načančaných talířků rychle zmizely dobroty a ještě jsme si stačili připomenout chystaný výlet a rozcházeli jsme se domů.

Tak zase za měsíc.

O kávě

13. května 2014

92. setkání – přítomno 27 Nezmarů a 16 školáků

Dnes je nás plná zasedací místnost. Přišli mezi nás školáci z naší lučické školy se svými učitelkami, aby se pochlubili se svým nacvičeným kulturním programem. Toto pásmo básní a písní bylo určeno speciálně pro nás. Moc nás to potěšilo a tak hned po uvítání všech přítomných Hanou Šotolovou, se děcka do toho pustila. Básníčky střídaly písničky a nám se moc pěkně poslouchalo. Žasli jsme, že i ti nejmenší nemají trému a přednášejí i zpívají s velkou chutí. Sklidili za to velký potlesk a poděkování. Každá seniorka od dětí obdržela krásné papírové srdíčko, vyrobené speciálně pro nás. Děkujeme dětem i jejich učitelkám za hezké a milé zpestření našeho setkání.

Pak už se četlo z kroniky a následovalo zajímavé povídání o kávě, které si připravila Marta Jiráčková. Kávu zná každý, ale my jsme se dozvěděli mnoho nového a zajímavého, zvláště z její historie, z jejího zpracování a různých způsobů přípravy až do dnešních podob a druhů tohoto oblíbeného a chutného nápoje.

S milým překvapením přišla pí. hospodárka OÚ Jola Ševčíková a to s náručí plnou karafiátů. Bylo to dodatečné blahopřání pro nás ke „Dni matek“. Je to milé, že na nás OÚ myslí. Těší nás to a moc děkujeme.

Ke kávě a čaji je opět značný výběr. Kokosové řezy a slaní šnecci od Evy Frykové, dále rebarborový koláč od Hany Šotolové a věnečky od Marie Havlové. Talířky se zákusky byly nejen krásné, ale i velice chutné. Při takovéto svácnice se také hodně povídá a tak jsme si, před ukončením našeho setkání, ještě připomenuli náš výlet 4.6.2014 do Třebíče – odjezd je u 8:00 od OÚ u Lucici.

Tak na shledanou u červnu.

Vzpomínky na školní léta

10. června 2014

93. setkání – přítomno 22 osob

Dnešní čerunové setkání je poslední před prázdninami a tudíž tak trošku jiné než obvykle. Je nás sice o něco méně, ale možná, že některé Nezmarky využily krásného počasí a suší seno. Nám to ale náladu nezkažilo a hned po přivítání Hanou Šotolovou, jsme si zazpívaly naši hymnu. Pak následovalo čtení z kroniky a hned po té živá debata o výletu do Třebíče, který se uskutečnil 4.6.2014. Článek o „Zdařilém výletu Nezmarů“ z Lučice vyšel v Havlíčkobrodském deníku právě dnes. Výlet se moc vydařil a všichni účastníci byli spokojeni. Určitě to nebyl výlet poslední.

Na dnešní setkání nebyl připraven žádný tematický program, a protože končí dětem školní rok, zaměřily jsme se na vyprávění zážitků z našich školních let. Úsměvné příhody ze školy nás vrátily o pěkných pár let zpět a už se ani věřit nechce, jací jsme byli školáci a také i rošťáci.

Dnešní svacinka byla též mimořádná! Obložený talíř: šunka, sýr, vajíčko, okurka, dva druhy paprik a dva druhy salátu – zkrátka bašta. Aby nám však nechybělo ještě něco na zoubek, tak nás Nezmarky Jiráčková a Kopicová překvapily čokoládovými řezy s jahodami a šnečky z listového těsta. To aby prý bylo něco ke kávě a čaji.

Ještě před ukončením dnešního setkání jsme si v novinách přečetly, že v zámku ve Světlé nad Sázavou je unikátní výstava skla. Dohodly jsme se, že se na ni pojedeme podívat a to za týden 17.6.2014. Odjezd linkovým autobusem v 11:00 z Lučice. Pak už jsme se loučily, popřály si vzájemně krásné léto a těšíme se opět na shledání v září.

Výlet za poznáním

17. června 2014

Autobusová zastávka u Lucici a u ní čeká 12 Nezmarek na autobus do Světlé nad Sázavou. Oblečeny jsou sportovně, jedou jak si slíbily, na výstavu skla do světelského zámku.

Zámek koupili minulý rok manželé Degerme. Chtějí celý zámek zrekonstruovat a otevřít veřejnosti. Tato výstava sklářských výrobků je jejich první částí a obsahuje 1100 exponátů nejen z Čech, ale i z ciziny.

Přišli jsme do zámku plny očekávání a hlavně moc zvědavé. Po zaplacení vstupného se nás ujala průvodkyně, která nás krátce seznámila s historií zámku. Expozice začíná u raném baroku 17. století a pokračuje až do secese. V té době to byla největší sláva českého sklářství. Sbírka obsahuje mnoho exponátů a opravdu je na co se dívat a obdivovat umění, nápaditost a šikovnost sklářů. Každý jednotlivý kousek či kus je vlastně originál a ruční práce. Nepřeberné množství pohárů, váz, mís, flakonů a různých drobností denní potřeby jsou tvarově i barevně tak odlišné, že se člověk musí podívat, co vše se dá ze skla vyrobit. Dalším fenoménem je zdobení skla. Ať se jedná o čiré, broušené, malované nebo matované výrobky, které vypadají jako porcelán.

Moc se nám výstava líbila. U blízké restauraci jsme se občerstvily a jelo se domů do Lucice. Snad si teď budeme více vážit svých skleněných pokladů co máme doma.

Tímto posledním zápisem z naší kroniky zatím končíme. Dali jsme Vám nahlédnout do naší desetileté činnosti. Zápisů je podstatně více a také se do kroniky všechno nevejde. Chtěli bychom, aby klub seniorů v Lučici trval co nejdéle. Rádi mezi námi uvítáme i mladší čerstvé seniory, kteří omladí kolektiv, přinesou nové nápady a budou „Lučický senior klub“ vylepšovat. Tak ať se seniorům v Lučici daří!

Závěrem bychom chtěli věnovat vzpomínku na ty seniory, kteří mezi nás rádi chodili, ale bohužel již naše řady navždy opustili. Jsou to:

manželé Božena a Jan Prchalovi

Marie Urzáková z čp. 9

Jaroslava Nováková

Jaroslava Šotolová

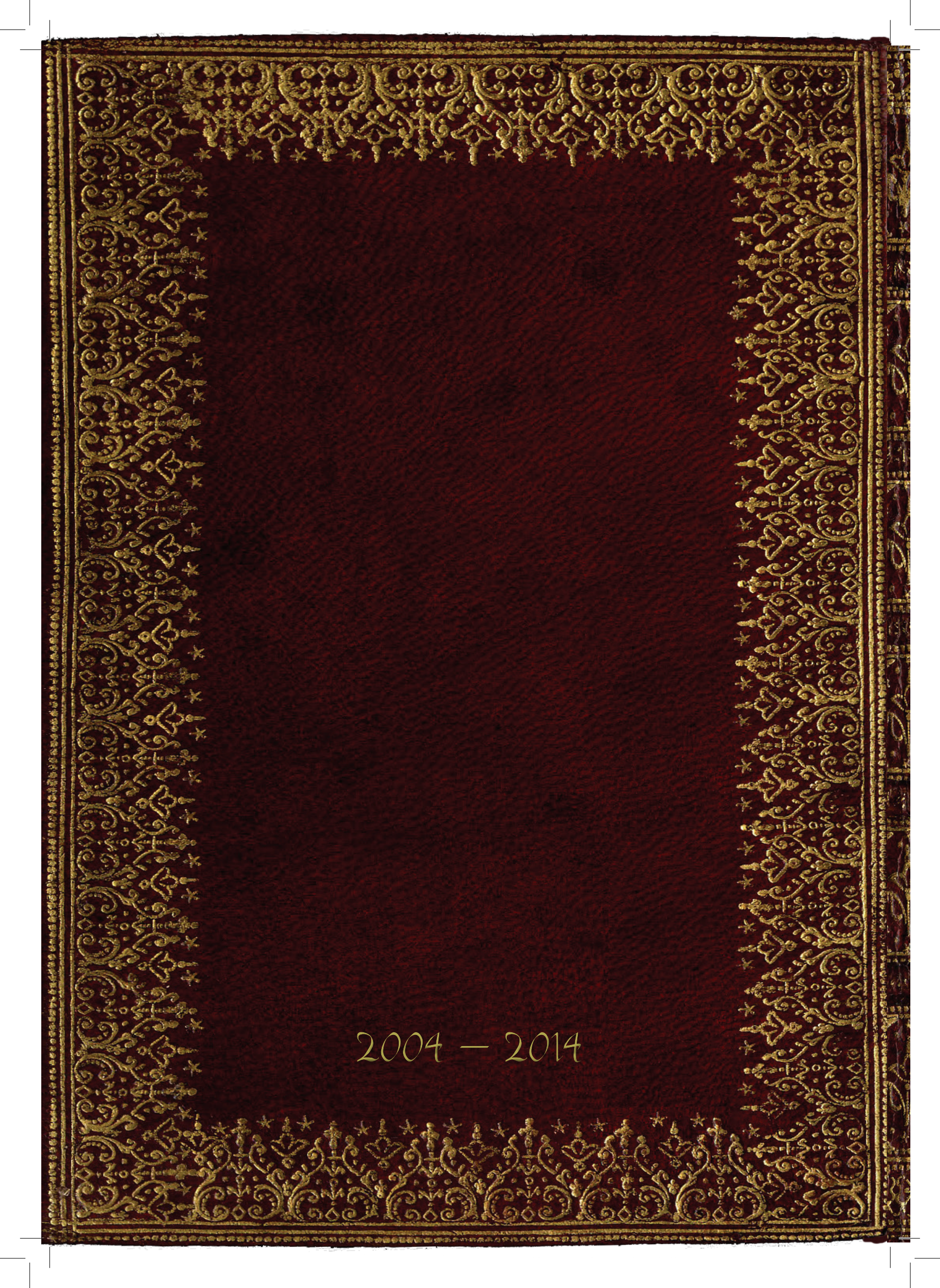
Marie Kupková

Jiřina Paulasová

Text kroniky zaznamenala Marie Kruntorádová.

Poděkování všem, kdo se zasloužili o vydání tohoto „Almanachu“, zejména Markétě Cardové a Václavu Šoupalovi mladšímu.

DÍKY!

The image shows the front cover of a book. The cover is bound in dark red leather. A wide, ornate border is decorated with intricate gold tooling. This border consists of multiple layers: an inner line of small stars, followed by a wide band of repeating floral and foliate motifs, and an outer line of small stars. The central area of the cover is plain leather. The spine of the book is visible on the right edge, showing similar gold tooling.

2004 — 2014